

VERE SUO PHILIPPO TEXTORI
ACCINIT

Johan. Henricus Alstedius affinis.

Pucundissime mi PHILIPPE, ludum
Quisquis indulgredi cupit, libello
Instructus fiet; at siet libello
Instructus, Schola quem, Scholarcha quemque
Præscribat, probet, ingenii imbecilli
Vires qui haut supereret. Libellus ille
Bellus, clara schola hac, Scholarcha prudens,
Et Scholasticus hic bonus libellum hunc
Qui volvit, Scholam & hancce qui frequentat,
Et pareat monitis sui Scholarchæ.
Iucundissime mi PHILIPPE, cuncti,
Cuncti, quotquot in orbe Christiani
Sunt, sunt discipuli Dei potentis.
Hic est ille Professor, ille Doctor,
Cujus Christicola Scholam frequentant,
Sed non segniter, at satis frequenter.
Iccircò decet hosce Christianos,
Hunc, quem cœlicus imperat Scholarcha,
Librum volvere, non sibi libellos
Fingere ingenio & suopte ductu.
Esse autem triplicem puto libellum,
Quem proponit Ioya Christianis.
Naturæ liber est, liberque sacre
Scriptura, liber estque visionis,
Gloriæ liber superna in aula.
En treis hosce libros, Scholarque cerne,
Iucundissime mi PHILIPPE! Librum
Natura lege, volve; Gratiaque
Librum, Psalmographi enthei secutus

Ductum,

DUCTUM, utramq; Scholam frequenter eja
Noctes atq; dies, rogo, frequenta:
Ut tandem patriam in Scholam receptus
Posis volvere tertium libellum
Gloria. Decet has Scholas adire,
Hic audire decet Deum Scholarcham,
Qui dedit triplicem hanc Scholam & libellum;
Si volves igitur duos priores
Libros, crede Deo, ultimumq; librum,
Fucundissime mi PHILIPPE, volves!

